

ชื่อเรื่อง	การประเมินผลการใช้งานวิจัยเพื่อผลิตคำใบ้ในอกฤตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของเกย์ตระกร และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ กรณีศึกษา: อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่
ชื่อผู้เขียน	นายสิริวัฒน์ ภูมภิรัคติ
ชื่อปีรยุญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์บรรพต ตันติสเตรี

บทคัดย่อ

การประเมินผลการใช้งานวิจัยเพื่อผลิตคำใบ้ในอกฤตที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของเกย์ตระกร และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ กรณีศึกษา: อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ การประเมินผลการผลิตโดยการเปรียบเทียบการผลิตคำใบ้ในวิธีการดั้งเดิมของเกย์ตระกรกับงานวิจัยเพื่อผลิตคำใบ้ในอกฤต ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของเกย์ตระกร และผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ โดยทำการศึกษาข้อมูลทั่วไปของการผลิตคำใบ้ในของเกย์ตระกร ข้อมูลด้านทุนผลตอบแทนและความพึงพอใจในการผลิตคำใบ้ของเกย์ตระกร และข้อมูลความอุดมสมบูรณ์ของดินและปริมาณสารโพแทสเซียมคลอเรตที่ต่อกันในดิน

ผลการศึกษาการจัดการสวนของเกย์ตระกร ในปี 2549 เกย์ตระกรมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการตัดแต่งกิ่งวิธีการดั้งเดิมปี 2548 และวิธีการใช้งานวิจัยเพื่อผลิตคำใบ้ พนวจมีการตัดแต่งกิ่งเพื่อลดขนาดทรงพุ่มมากขึ้น โดยจะเห็นได้ว่าเกย์ตระกรตัดแต่งกิ่งรูปผ้าซิหงายในปี 2548 – 2550 มากขึ้นเท่ากับร้อยละ 60, 80 และทั้งหมดของเกย์ตระกรที่เข้าทำการศึกษาตามลำดับ และพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงการผลิตจากปี 2548 โดยเกย์ตระกรผลิตคำใบ้ในอกฤตร้อยละ 71.31 และในฤดูร้อยละ 28.69 โดยปี 2549 และ 2550 พนวจฯ เกย์ตระกรทำการผลิตคำใบ้ในอกฤตทั้งหมด

จากการศึกษาด้านทุนการผลิต พนวจฯ ด้านทุนการผลิตต่อไร่ในปี 2550 มีด้านทุนสูงที่สุดเท่ากับ 6,785.49 บาท รองลงมาคือปี 2548 เท่ากับ 5,358.52 บาท และปี 2549 มีด้านทุนน้อยที่สุดคือ 3,748.04 บาท โดยพบว่าปริมาณผลผลิตต่อไร่ที่สูงที่สุดคือปี 2548 เท่ากับ 1,516.39 บาท เนื่องจากพบว่าเกย์ตระกรมีการผลิตคำใบ้ในอกฤตร่วมกับผลิตคำใบ้ในอกฤต รองลงมาคือปี 2549 และ 2550 เท่ากับ 1,114.59 บาท และ 1,006.47 บาท ตามลำดับ และผลตอบแทนของเกย์ตระกรรายได้สูงที่สุดในปี 2549 สูงที่สุดเท่ากับ 14,118.24 บาทต่อไร่ รองลงมาคือปี 2550 เท่ากับ 12,067.56 บาทต่อไร่ และในปี 2548 เท่ากับ 10,641.48 บาทต่อไร่

ผลการศึกษาความพึงพอใจของเกณฑรกรต่อการใช้งานวิจัยเพื่อผลิตลำไยนอกฤดูของเกณฑรกรได้ทำการศึกษาความพึงพอใจ พนว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติที่นัยสำคัญ 0.01 ทั้งสองครั้งที่ทำการศึกษา และทุกหัวข้อที่ทำการศึกษา

การศึกษาความอุคณสมบูรณ์ของคิน โดยทำการศึกษา ปฏิกริยาของคิน ปริมาณอินทรีย์ตุ ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม แมกนีเซียม และโพแทสเซียมคลอเรตที่ตกค้างในคินพบว่าความอุคณสมบูรณ์ในการผลิตลำไยนอกฤดูของจังหวัดเชียงใหม่ไม่เปลี่ยนแปลง ยกเว้นธาตุโพแทสเซียมที่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และปริมาณสารโพแทสเซียมคลอเรตที่ตกค้างในคินไม่มีผลกระทำต่อทรัพยากรธรรมชาติ

Title	Assessment on the Use of Off-Season Longan Production Research Leading to Farmer's Satisfaction and Impact to Natural Resources: A Case Study of Phrao District, Chiang Mai Province
Author	Mr. Siriwat Kumpirat
Degree of	Master of Science in Sustainable Land Use and Natural Resource Management
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Banpote Tantiseri

ABSTRACT

The study of the assessment on the use of off-season longan production research leading to farmer's satisfaction and impact to natural resources: a case study of Phrao district, Chiang Mai province, was conducted by comparing traditional longan production by the farmers with off-season production research affecting farmers' satisfaction and impact to natural resources. This study made use of general information on longan production by farmers, data on costs and returns and satisfaction towards longan production of farmers, and data on soil fertility status and quantity of potassium chloride residues in the soil.

Results of the study on farmers' management in 2006 when farmers changed their traditional style of pruning in 2005 and method of using off-season longan production research, showed that pruning, which was done to reduce the foliage, as seen from percentage of farmers using the flat shape pruning in 2005-2007 at 60, 80 and 100. In addition, farmers were found to have changed their production system from 2005 with 71.31 percent of farmers producing off-season longan while in 2006, only 28.69 percent of the farmers continued to produce on-season longan and in 2007, all farmers were found to produce off-season longan.

The study on the costs and gains in longan production, showed that in 2007, highest capital cost per rai was recorded at 6,785.49 baht followed by capital cost per rai in 2005 (5,358.52 baht) and in 2006 (3,748.04 baht). Further results showed that highest yield per rai were recorded in 2005 (1,516.39 baht) because farmers both produced on-season and off-season longan. This was followed in 2006 and 2007 at 1,114.59 baht and 1,006.47 baht, respectively.

Farmers were found to obtain highest net gain per rai in 2006 at 14,118.24 baht followed by 12,067.56 baht in 2007 and 10,641.48 baht in 2005.

The study on the satisfaction of farmers towards off-season longan production research showed significant difference at 99% statistical level for this study which was held (2006 and 2007) and for every topic as studied.

In addition, the study on soil fertility status which included the investigation of the soil reaction, soil organic matter, phosphorus, potassium, calcium, magnesium and potassium chlorate that remained in the soil, indicated that soil fertility in off-season longan production in Phrao district, Chiang Mai province, did not undergo any changes except for potassium chlorate which recorded a significant difference at 95% statistical level. Results also showed that residual potassium chlorate in the soil did not provide any impact to the environment.